

2. 1.

ЛИСМИКИТА

+ САТИРА + ГІМОР + КАРИКАТУРА +

КОЛЯДА САТЕЛІТІВ

«На Кремлі зірка ясна засяла...»

МЮНХЕН, 1948

Надійшла пора неясна,
Многогрішна, темна, гасла
Войовничі світом йдуть...
Ожили сварні, роздори, —
Повно докорів і спорів,
Негодувань там і тут.

Фіріхшуле славний замок;
Не один там хід і ганок,
Ям, скриток чимало є...
Розенгаймер знов окремо,
Чи на Дахауер підемо,
Ями, ходи, нори все.

В Регензбурзі, чи Мюнхені,
В Мітенвальді, Пфаркірхені,
Скрізь діпівський стогне рід...
Лябіринти скрізь і нетрі
І нема в нас геометри,
Щоб нас погодив як слід.

Хто де оком не поверне,
В Ульмі, чи в Соммекасерне,
Кожний креше на свій лад.
Репетує кожний крайній:
„Я не є баран звичайний,
Я овечий демократ.”

Чи ти вчений, чи фаховець,
Чи мистець, чи промисловець,
Чи поет, чи ремісник,
Як не вмієш зручно, брате,
В відповідну дудку грати,
За весь труд свій маєш пшик...

Та як добре роздивитись,
То піде тут правди скрити
І сказати це не гріх:
Торбу січки все те варте!
Тож об землю лихом вдарте,
Хай врятує вас тут сміх!

Сміх, це райський корм чудовий,
Гумор — розум це здоровий,
З ним прожити много літ!
Хай же сум увесь пропаде!
А тим, хто нам коїть зради,
Хай зійдеться клином світ!

Лис Микита

Італія, Франція і Австрія дістануть від США допомогу по сто мільйонів доларів. 50 негайно, а на других 50 також будуть чекати.

Советський Союз має також атомову бомбу, тільки Сталін ще не знає де.

Канадійські погребники включилися в допомогову акцію для скитальців і вислали вже партію домовин.

Провідник французьких комуністів Торез намовляв Сталіна, щоб той, для підтримки французького страйку, проголосив страйк в СРСР.

Д-р Єндик перестав писати вірші.

США не хочуть брати до себе скитальців, бо бояться бандерівців.

В таборі Діллінген вкрали шоколаду і цигарки. Злодіїв зловили і передали судові. Очевидно, ніхто з них не хотів признатися до злочину. Тоді слідчий суддя застосував середньовічні тортури. Почав злодіям уголос читати поезії і книжки О. Головка „Коханіяда”. У наслідок цих тортур один із злодіїв збожевів, а другий повісився. Кажуть, що суддя — бандерівець.

З редакції „Пу-Гу” вкрадено шабарами.

ЇЙ НЕ ВІРЯТЬ

Службовець консуляту до немолодої вже пані:
— Скільки вам років?
— Двадцять.
— ?
— Боже, які ці чоловіки! Тому двадцять років теж мені не хотіли вірити!

НОВИЙ ДЮГЕН

Шукаю свічки, щоб знайти людину!

ХОРИЙ СТАЛІН

— Ви чули, Сталін хворий.
— Та невже! А на що він хорий?
— На міхур.
— ?
— Хоче залляти цілий світ.

ВИГІДНЕ ВЗУТТЯ

— Як найкраще носити тісне взуття?
— В руках.

В ШКОЛІ

Учитель: Скажи, Івасю, скільки 2 + 2?
Івась: 6.
Учитель: Неправда, сідай!
Івась: Навіщо ви мене питаєте, пане професоре, коли мені не вірите?

ФУ-ФУ

— Дивися, Олесь, яке гарне фу-фу.
— Мамусю, та це ніяке Фу-фу, це 8-ми циліндровий Опель-Адмірал з гальмами на 4 колеса і електричним радіатором.

П'ЯНИЙ

— Ти знову п'яний?
— Ні, я ще п'яний.

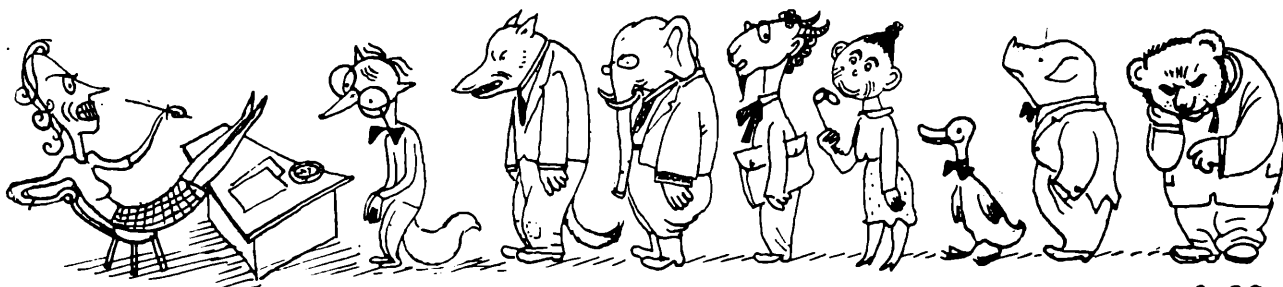
РАНІШЕ...

Кондуктор у трамваї викликає назви зупинок:
— Рулиčka Карла Маркса, раніше Геббельса.
— Вулиця Рози Люксембург, раніше Еви Бравн.
— Вулиця Жовтенової Революції, раніше Герренфольку.
Тут висідає пасажир і каже:
— „До побачення”, раніше — „Гайль Гітлер!”

МІРА ДУРНОТИ

Бувають такі великі дурниці, що їх не всілі зробити один чоловік: до цього треба цілого народу.

— Чому ти називаєш її зіркою. Чейже вона не надто гарна.
— Це правда, але вона у мене вчорі з'являється, а вранці зникає.

Скринінг в редакції

Ледве Лис Микита підшукав собі буду для редакції, ледве зібрав до себе редакційну колегію, а вже до редакції рипнули двері і перед нами стала суха, похмура Пані Публічна Опінія.

— Скринінг! — заявила гостро і, не питаючись, сіла на крісло, поклавши якісь папері і ноги на бюрку. З браку каугуми жувала власний язик і кидала короткі гострі питання.

— Хто перший?

Перший вийшов Лис Микита.

— Ви начальний і відповідальний редактор?

— Начальний — так, відповідальний — ні!

— А хто відповідальний?

Члени редакції глянули один на одного, але ніхто не відзивався.

— Властиво... живемо в часах невідповідальних... — почав Лис...

— В демократичних! — перебила гостро Пані Опінія і поставила „файку“ червоним олівцем.

— Звідки родом? — питалась далі.

— З України...

— З котрої?

Лис почухався за вухом.

— Ага! — підхопила Пані. — Розумію! Східняк!

— Власне кажучи... — стогнав Лис, — а хіба ж це таке важне?...

— Офіційно не важне, але неофіційно конечно!

— То пишійте з Буковини!

Але Пані Опінія тільки посміхнулася злосливо.

— Де були 1939 року?

— В криміналі.

— За політику?

— Боже борони! За еротичні зловживання. А потім прийшли большевики і мене визволили. З під цього визволення визволили нас знову німці...

— Ага! Що ви робили за німців?

— Був коляборантом.

— Як дістались до Німеччини?

— Німці, дай їм Боже здоров'я, насильно вивезли.

— А що тепер робите?

— Стою перед вами.

— А взагалі?

— Хочу видавати газету.

— Звідки взяли гроші?

— Запаскував.

— До якої партії належите?

Лис знову почухався:

— Не знаю, пані, залежить...

Буду тримати з тими, хто не буде проти нас...

— Ваша ролія в редакції?

— Начальний редактор. Читаю і

кидаю до коша скрипти. Решту роблять мої співробітники.

Публічна Опінія перекинула каугуму (язик) на другий бік рота і поклікала наступного — професора Вовка Неситого.

— Де були за німців?

— Працював у Комітеті.

— А тепер?

— Тепер реферую в газеті таборіві справи.

— Родом з Бродів, да, до війни був, канечно, у Польщі, документи, вот, згоріли і т. д.

Дальше пішов магістер Слон. — Родом з Коломиї, сидів у Березі і під березою, за німців, з уваги на незручний і помітний зріст, не міг працювати у підпіллі. Примусили його бути вийтом збірних громад. Тепер веде в редакції відділ внутрішньої української політики. В тому він спец, хоч його перевишколає спеціальність, це фабрикація порцеляни.

Потім допит прийшов на др. Цапа Базилька.

— Доктор літератури і мовознавець. За Польщі написав гимн в честь УНДА. За те большевики не прийняли його до спільки письменників. Тоді написав гимн до Сталіна і за те, за німців, завісили його в членстві спілки праці письменників. Потім написав гимн і гимн в честь Гітлера і за те не хотять його прийняти до МУРУ. Властиво він навіть не старався, але думає вступити, як тільки викінчить гимн в честь демократії і президентової Рузвелт. В редакції веде мовні розв'язки і дописує апострофи до скриптів.

— Пані Малпа Фрузя:

— Родилась 18... котрого, зі скромності сказала так тихо, що ніхто не почув. Пані Опінія теж не чула, але зрозуміла. Заступає в редакції жіночі справи, тому покищо їх у журналі не видно. Крім цього, не тільки насильно вивезена, але взагалі насильно... але, може краще не бабратись у таких сентиментах:

Потім пішла Качка Квачка:

— Веде агентство „Качка на дрого-ті“. Має журналістичну практику майже в усіх українських часописах. Неправдою є, що мала особисті зносини із самим Геббельсом.

Інспектор Свины:

— Властиво не виконує в редакції „Лиса Микити“ ніякої функції. Прийнято його тільки тому, що в кожній редакції мусить бути якась хоч одна свиня. Скринінг перейшов легко і з документами.

Вкінці Медвіль Бурмило:

— Секретар редакції. Приймає і викидає відвідувачів. За Польщі був два рази кандидатом на посла і три рази чинно зневажений і переслідуваний. За большевиків був депутатом і особисто говорив зі Сталіном. Від того часу не хоче мати нічого спільного з комунізмом. За німців був тройгендером і ходив з „пюрком“ в капелюсі, але проти власних переконань. Вивезений насильно в запльомбованім вагоні. Був у кацеті, і вже були б його спалили, але надлетів літак і кинув бомбу в сам комин. Якщо Пані Опінія не вірить, може наочно переко-нати; цей комин стоїть донині в Бухенвальді. Ставав два рази до скринінгу, але обидва рази перепав. Раз з Блавацьким, другий раз із Багряним. Число карти Д. П. 00480013. Живе в таборі на Ляймі. Звідки щотижня мусить їздити з Берхтсгадену до Мюнхену, де має приватку.

На тому скінчився скринінг. Пані Публічна Опінія згорнула папері і ноги зі стола, і зневажливо подивилась на редакційну братію.

— Файна компанія! — сказала і хотіла сплюнути, але не було сплювачки.

Редактор услужно подав їй попелничку.

— „Честерфілди“? — зацікавилась Публічна Опінія, перекидаючи фарбованим на фіолетно нігтем, недопалки попирісів у попелничці.

— Бички з „Кемлів“, ласкава пані! Цюки з „Паль Маль“, а цючки з англійських.

— Ага, з С. Х. С.! — сказала пані Опінія і, перебравши щогрубші недопалки, згорнула всі до підручної торби. Щойло тоді плюнула поза попелничку та, із дещо вже ласкавішим виразом лиця, вийшла з редакційної буди.

Оцей, так би сказати, протокол із першого редакційного скринінгу подаємо до публічного відома з уваги на пресове порозуміння.

Щоб одна чи друга еміграційна газета, бажаючи завести з нами по-ліміку, не мусіла орудувати неправдивими фактами, здогадами, чи денунціяціями. Знаємо теж, що ніхто нікому нині не вірить, тому подаємо найправдивіші про себе дані. взяті зі скринінгу, на якому, як самі здорові знаєте, зізнання складається під присягою.

Е.

КОЛЯДА В ТАБОРІ

«Добрий вечір тобі,
Пане господарю!...»

ЗЛОЧИНЕЦЬ

Голова урядової комісії в ССРСР,
приймаючи залізницю:

— А чому це так: тут рейки ши-
рокі, а далі вужчають, вужчають?
Головний інженер:

— Це обман зору... Перспекти-
ва...

— А — а... і тут обман! Ареш-
тувати!

☆

У „НАЙДЕМОКРАТИЧНІШІЙ ДЕРЖАВІ”

Чужинець до супутника:

— А чому це у вас усе червоне:
„червоний учитель”, „червона про-
фесура”, „червона кооперація”,
„червоний куток”?

Супутник, оглядаючись:

— Тссс... мовчість, це у нас та-
ке підсоння...

☆

ПО КОНФЕРЕНЦІЇ В ЛОНДОНІ

СОВЕТСЬКА ТЕРМІНОЛОГІЯ

„20 хвилин” — це ті хвилини спі-
знєння на працю, за які треба від-
сидіти у в'язниці. Це хвилини „най-
більших революційних досягнень
пролетаріату ССРСР”.

„Суд” — мрія тих, хто попадає
до НКВД. (Бо їх не судять, а так,
попросту... засуджують.)

„Чорний ворон” — це птах, що
коли на ньому полетиш, то рідко
коли вернешся назад.

„Канали” — найславніший Біло-
морсько-балтійський канал, бо там
загинуло понад сто тисяч щасли-
вих советських громадян. Менше
досягнення — це канал Москва-
Волга, бо під час його будівництва
загинуло тільки сто тисяч людей.

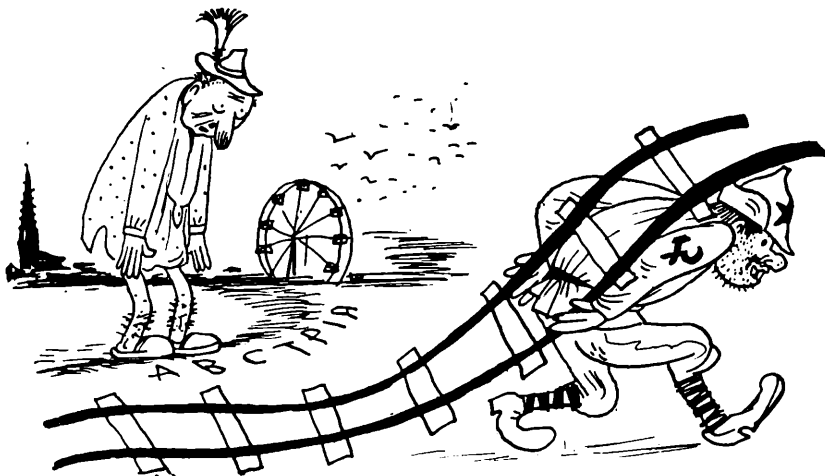
☆

Неправдою перейдеш скринінг,
Але до Америки не дістанешся.

«Іншим путем повернули,
Поганця, лукавця,
Злобного Ірода
Зненавиділи...»

АВСТРІЙСЬКА КОЛЯДА

«Пастир.убогий
Тягне, що може...»

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

Понеділок: Давай норму!
Вівторок: Давай перевиконання!
Середа: Давай перевиконання і
підпис на позику!

Четвер: Віддай все, а то „добро-
вільно” здаси!

П'ятниця: Нема чого їсти!

Субота: Рятуйте!

Неділя: Похорон.

С. П.

☆

Не пийте горілки, бо вона дорога.

... «Каже цар, щоб від теперка
Між звірями був спокій,
Щоб братався вовк з вівцями,
І щоб я навіки з вами
Був як друг, як брат. як свій» ...

Теодор Курпіта: „Нота пас” — поезії, Мюнхен — на чужині 1947, ст. 64, з портретом автора.

Вже тої, Курпіта не можу стерпіти.

☆

Петро Карпенко Криниця: „Полум'яна земля”, поезії, В-во „Українська Трибуна”, Мюнхен, 1947, ст. 64.

Книжка дуже гаряча. Поручасмо на зиму для опалювання кімнат.

☆

Юрій Косач: „Еней і життя інших”, повість, В-во „Прометей”, Ульм, 1947.

Книжка викликала багато шуму. Сам шум.

☆

Улас Самчук: „Юність Василя Шеремети”, В-во „Прометей”, Ульм, 1947.

Автор повинен був почати від старости Василя Шеремети.

☆

Іван Багряний: „Золотий бумеранг”, поезії, В-во „Прометей”, Ульм, 1947.

Хоч вірші відтворювані з пам'яті, але читач має враження, що без пам'яті.

☆

О. Данський: „Хочу жити”, Мюнхен, 1947. Авторський гонорар: 10 000 Рм.

Ми теж.

В. Домонтович: „Доктор Серафікус”, В-во „Українська Трибуна”, Мюнхен, 1947.

Медична праця на тему: Чому чоловіки не можуть мати дітей.

☆

Богдан Нижанківський: „Щедрість”, поезії, В-во „Українське Слово”, Регенсбург, 1947. Ст. 48.

Ст. 48? Забагато!

☆

Теодосій Осьмачка: „Поет”, поема, В-во „Українське Слово”, Регенсбург, 1947. Мистецьке оформлення мистця Михайла Дмитренка.

Наше інтерв'ю з Т. Осьмачкою: — Пане поете, чи Вам подобалося оформлення книжки?

— Ні!

Наше інтерв'ю з мистцем Михайлом Дмитренком:

— Пане мистецю, чи Вам подобалася поема „Поет” поета Т. Осьмачки?

— Ідіть до чорта!

☆

Святослав Гординський: „Вогнем і смерчем”, поезії, Мюнхен, 1947.

Автор утік до Америки.

☆

Панас Феденко: „Власною рукою”, оповідання, Авсбург, 1946, фотодрук.

А всохла б вона йому!

☆

ОПТИМІСТ

Поїзд. У вагоні і на вагоні пасажир. Дядько Максим на вагоні:

— Кажуть, що комуністи на нас верхи їздять... Брехня! Комуністи у вагоні, а ми на вагоні — ну, хто накому верхи їздить? Ми!...

„Полтва” Амберг — „Полтва” Ашафенбург 0:0 (0:0)

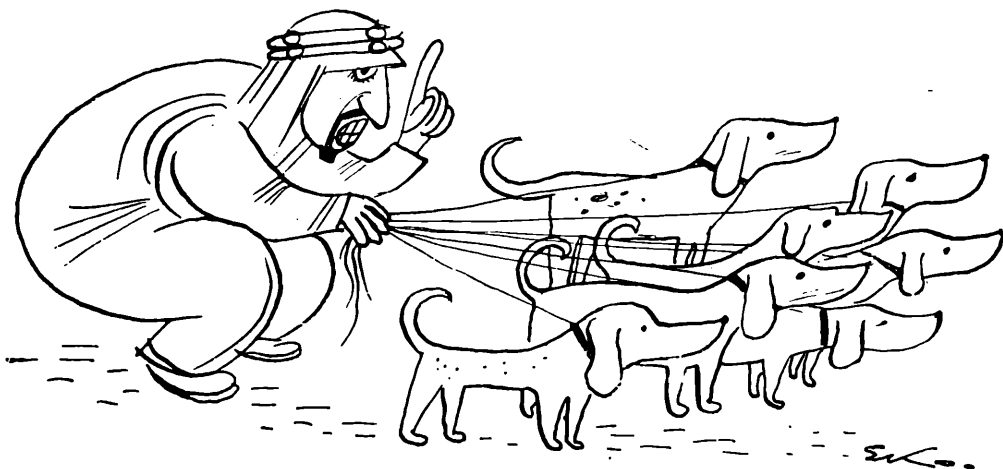
„Полтва” Амберг виступила у своєму найсильнішому складі з п'ятьма резервовими гравцями (в тому один шахіст). „Полтва” Ашафенбург виступила без правого помічника, якого покарав Виділ Карности РФК (Раз Файно Копни) дуже довгою дискваліфікацією за те, що на минулих змаганнях замість м'яча він копнув нервового глядача і злавав спортову дисципліну, пропонуючи йому „зломити писок”.

Гру почала „Полтва” Амберг, накидаючи гостре темпо, у наслідок чого, з подачі лівого крилового, вже в першій хвилині двох противників знесено з грища. „Полтва” Ашафенбург застосувала нову змасовану дефензивну тактику, яка приневолила противника покликати на допомогу публіку. Енергійний суддя Кропка опанував ситуацію, а лікар, що був на місці, зробив йому провізоричну перев'язку. Під кінець першої половини гри воротар „Полтви” Ашафенбург мав повні руки роботи, бо прихильники цього клубу зносили йому на грище консерви для підкріплення фізичної справності змагунів.

Друга полугра не принесла ніякої суттєвої зміни, коли не врахувати інциденту з капітаном „Полтви” Ашафенбург, який домагався карного копу за те, що судді заткався свисток. Однак, суддя не повірив йому. Крім цього, один з резервових гравців завважив, що обидві дружини грають уже 58 хвилин без м'яча. Змагання перервано, а суддю під охороною місцевої таборової МПІ занесено додому.

О — м'як

КОНЦЕНТРАЦІЯ АРАБСЬКИХ ВІЙСЬК НА ПАЛЕСТИНСЬКОМУ КОРДОНІ

Арабський скоростріл

Плятон: Соціалізм — ліквідація приватної власності правлячих і мудреців, спільна власність жінок, виховання дітей державою.

Руссо: Соціалізм — наука, згідно з якою земні плоди належать усім, сама земля — нікому.

Маркс: Соціалізм — експропріація експропріаторів, перебрання засобів продукції робітниками, розподіл вислідів праці на підставі заслуги, створення безкласової суспільності.

Герінг: Соціалізм — поняття, вивране трусливому марксизмові, об'єднане з поняттям „націоналізм“, яке ми забрали трусливому партійно-міщанському світові.

Гавляйтер Ревер: Соціалізм — це любов до „фюрера“!

Складач „Української Трибуни“: Соціалізм — це гума, яку натягає кожний, як сам хоче.

Соціалізм в СССР: Це перша стадія комунізму. В цій стадії селян тільки заганяють до колгоспу або везуть на далеку північ. Тих, хто цікавиться, що то за соціалізм, звідкіля він вувся і на бісового батька він здався — розстрілюють.

— Де його так обскували?
— На Мировій Конференції.

ЗГОЛОШЕННЯ

Шукаємо машиністку, молоду, добре збудовану, русявку, з синіми очима і милим усміхом, бажане, щоб уміла писати на машині. Зголошення під „Молодий шеф“.

☆

Купуємо кожну кількість старих розгублених меблів — УНДО.

☆

Перший на еміграції погребник улаштовує похорони мертвих душ по знижених цінах, а то й даром. Похорони першої, другої і третьої кляси. Численні подяки від небіжчиків. — Зенон Пеленський.

☆

Колишні УНР-івські команданти таборів просять пана Которовича прибути з букетом на інтерв'ю до готелю „Гонолюлю“.

☆

Шукаю свого друга Степана Наївного, в якого я позичив минулого року 1000 Рм. Хочу ще раз позичити.

☆

Вчора впала мені в око одна панна. Який окуліст мені її витягне?

☆

5. ц. м. втік мій муж. Прикмети: малий, згорблений, заляканий. Реагує тільки на кличку: „Ходи їсти.“

Уживану міністеріяльну теку заміню за кілограм масла. Зголошення до УНР.

☆

Купимо „гуляй-ногу“ (малий номер) для виборчих роз'їздів голови виборчої комісії ЦПВУ. Зголошення Розенгаймерштрассе 46 а.

☆

Проголошуємо набір нових членів до МУР-у на зимовий семестр. Вимоги: каліграфічне письмо. — Правління МУР-у.

☆

Скоро, дешево, дискретно відновлюємо і ремонтуємо старі ідеї та зужиті партпрограми. Зголошення під „Ме“.

☆

Маринуємо сніг, сушимо лід. Зголошення під „КОС“.

☆

Для подвоєння партійного членства приймемо ще двох членів. — УРДП.

☆

За ще одного українського соціаліста — кілограм масла. — УРСДП.

☆

Не крадіть — а як вкрали, то добре сховайте...

ЛИС МИКИТА

журнал сатири, гумору
і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колегія
Адреса Редакції і Адміністрації:
MÜNCHEN-FREIMANN
SS-Kaserne Block „C“ 11/52
Germany

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Умови передплати:

Для Німеччини

ціна 1 примірника 2 нім. марки,
¼ річна передплата 10 нім. марок.

Для США і Канади

ціна 1 примірника — 10 дол.
¼ річна передплата — 50 дол.

Для Англії

ціна 1 примірника 6 пенсів
¼ річна передплата 3 шілінги

Для всіх інших країн

¼ річна передплата — 50 дол.
за бiжучим курсом американського долара.

Адміністрація просить вплачувати — по можності — ¼ річну, ½ річну і т. д. передплати.

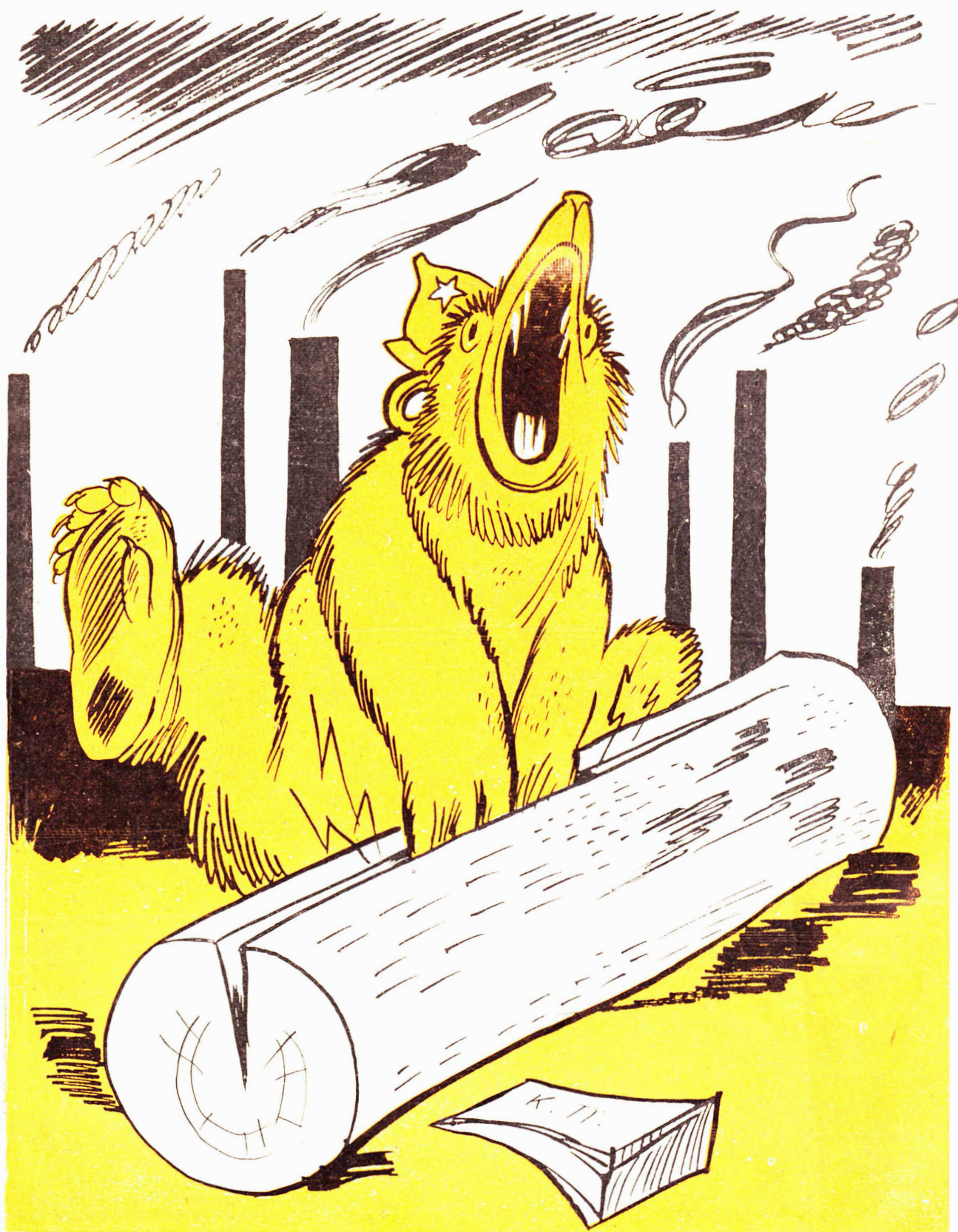
Шукаємо кольпортерів на Німеччину, заступників і кольпортерів у всіх інших країнах.

Передплата в Німеччині — на адресу Адміністрації. Закордоном вплачувати на конта, що їх подамо в наступних числах; до того часу зголошуватись у передплатники листовно на адресу Адміністрації.

☆

Бийте ворога в його власнім таборі.

СОВЕТСЬКИЙ БУРМИЛО
У ФРАНЦУЗЬКІЙ КОЛОДІ

— У! — сказав дуб, — є ще сила!
Гей, як вхопить він Бурмила! . . .